

Лягає сум і серце б'ється,
Згадаю як літа старі.
Пусти — і зразу понесеться,
Куди — не знаю, а мерщій
В глибоке небо серце рветься,
В широкий молиться простір.

10. XI. 1910. Київ

[З книги «Prelude».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .